

ב) מעשה קידוש לבנה מה שאירע בק"ק [בקהילת קודש] קראקא בשנת תכ"ט מה שסיפר האלוף החסיד והצדיק מו"ה [מורנו ורבנו הרב] משה מייזלש זצ"ל [זכר צדיק לברכה].

הובא בספר היקר 'אור חדש' על ברכת הנהנין מהרב המקובל המפורסם מו"ה [מורנו ורבנו הרב] חיים באכנר זצלה"ה [זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא] מק"ק [מקהילת קודש] קראקא בברכת קידוש השם וז"ל [וזה לשונו] הטהור: מי שבא לידו קידוש השם ומקיים מ"ע [מצוות עשה] דונקדשתי בתוך בני ישראל, וכי אז קודם שיהרגוהו יברך בקדש שמו ברבים. וקבלתי ממ"ו [ממורנו ורבנו] ש"ב [שאר בשרי] האלוף החסיד מו"ר [מורנו ורבנו] משה מייזלש זצלה"ה [זכר צדיק לחיי העולם הבא] מק"ק [מקהילת קודש] קראקא ובר סמכא הוה, שאם ירצה להנצל יבקש מהעכו"ם הרוצה להרגו שיניחו לעשות מצוה אחת קודם שיהרגו ובעזה"י [ובעזרת השם יתברך] יוכל להנצל. וסיפר לי מעשה רב שאירע לאי [לאחד] שפגע בעכו"ם [בעובד כוכבים ומזלות] בלילה ורצה העכו"ם להרגו, וראה שהלבנה זרחה ובקש מהעכו"ם שיניח אותו לעשות מצוה אחת שצוה הבורא ית' [יתברך] קודם ההריגה, ושמע הנכרי ונעתר לבקשתו והרשה לו לעשות המצוה ואח"כ יעשה אתו עמו מה שלבו חפץ. והלבנה היתה בחידושה, וקידשה בפניו בכוונה גדולה. ואח"כ רצה למסור נפשו בשמחה על קדושת השם, ונעשה לו נס כשדלג וקפץ ג"פ [ג' פעמים] כמנהג 'כשם שאני רוקד', נשאו רוח מאת העכו"ם ושוב לא ראו זה את זה וניצול ממנו. ונס שמעתי ממנו שמי שיקדש הלבנה, מיום שיקדשה לא ידאג שימות באותו חודש מאותו יום ואילך כי שכרה גדול כ"כ כמ"ש חז"ל תנ"ר ר"י אלמלא לא זכו ישראל אלא להקביל פני אביהם שבשמים בכל חדש וחדש די[ים]. עכ"ל [עד כאן לשונו] הטהור בספר אור חדש:

ב) מעשה קידוש לבנה מה שאירע בק"ק קראקא בשנת תכ"ט מה שסיפר האלוף החסיד והצדיק מו"ה משה מייזלש זצ"ל. הובא בספר היקר אור חדש על ברכת הנהנין מהרב המקובל המפורסם מו"ה חיים באכנר זצלה"ה מק"ק קראקא בברכת קידוש השם וז"ל המהיר מי שבא לידו קידוש השם ומקיים מ"ע דונקדשתי בתוך בני ישראל וכו' או קודם שיהרגוהו יברך בשמחה בא"י אמ"ה אקב"ו לקדש שמו ברבים. וקבלתי ממ"ו ש"ב האלוף החסיד מו"ה משה מייזלש זצלה"ה מק"ק קראקא ובר סמכא הוה שאם ירצה להנצל יבקש מהעכו"ם הרוצה להרגו שיניחו לעשות מצוה אחת קודם שיהרגו ובעזה"י יוכל להנצל וסיפר לי מעשה רב שאירע לאי שפגע בעכו"ם בלילה ורצה העכו"ם להרגו וראה שהלבנה זרחה ובקש מהעכו"ם שיניח אותו לעשות מצוה אחת שצוה הבורא ית' קודם ההריגה לתקן את נשמתו ושמע הנכרי ונעתר לבקשתו והרשה לו לעשות המצוה ואח"כ יעשה אתו עמו מה שלבו חפץ והלבנה היתה בחידושה וקידשה בפניו בכוונה גדולה. ואח"כ רצה למסור נפשו בשמחה על קדושת השם ונעשה לו נס כשדלג וקפץ ג"פ כמנהג כשם שאני רוקד נשאו רוח מאת העכו"ם ושוב לא ראו זה את זה וניצול ממנו וגם שמעתי ממנו שמי שיקדש הלבנה מיום שיקדשה לא ידאג שימות באותו חודש מאותו יום ואילך כי שכרה גדול כ"כ כמ"ש חז"ל תנ"ר ר"י אלמלא לא זכו ישראל אלא להקביל פני אביהם שבשמים בכל חדש וחדש די עכ"ל המהיר בספר אור חדש:

בני ישראל, וכי אז קודם שיהרגוהו יברך בשמחה בא"י אמ"ה אקב"ו [ברוך אתה יי, אלוהנו מלך העולם, אשר קידשנו במצוותיו וצונו] לקדש שמו ברבים. וקבלתי ממ"ו [ממורנו ורבנו] ש"ב [שאר בשרי] האלוף החסיד מו"ר [מורנו ורבנו] משה מייזלש זצלה"ה [זכר צדיק לחיי העולם הבא] מק"ק [מקהילת קודש] קראקא ובר סמכא הוה, שאם ירצה להנצל יבקש מהעכו"ם הרוצה להרגו שיניחו לעשות מצוה אחת קודם שיהרגו ובעזה"י [ובעזרת השם יתברך] יוכל להנצל. וסיפר לי מעשה רב שאירע לאי [לאחד] שפגע בעכו"ם [בעובד כוכבים ומזלות] בלילה ורצה העכו"ם להרגו, וראה שהלבנה זרחה ובקש מהעכו"ם שיניח אותו לעשות מצוה אחת שצוה הבורא ית' [יתברך] קודם ההריגה, ושמע הנכרי ונעתר לבקשתו והרשה לו לעשות המצוה ואח"כ יעשה אתו עמו מה שלבו חפץ. והלבנה היתה בחידושה, וקידשה בפניו בכוונה גדולה. ואח"כ רצה למסור נפשו בשמחה על קדושת השם, ונעשה לו נס כשדלג וקפץ ג"פ [ג' פעמים] כמנהג 'כשם שאני רוקד', נשאו רוח מאת העכו"ם ושוב לא ראו זה את זה וניצול ממנו. ונס שמעתי ממנו שמי שיקדש הלבנה, מיום שיקדשה לא ידאג שימות באותו חודש מאותו יום ואילך כי שכרה גדול כ"כ כמ"ש [כמו שאמרו] חז"ל [חכמינו זכרונם לברכה] תנ"ר [תנאים ראשונים] ר"י [ר' ישמעאל]: 'אלמלא לא זכו ישראל אלא להקביל פני אביהם שבשמים בכל חדש וחדש די[ים]. עכ"ל [עד כאן לשונו] הטהור בספר אור חדש: